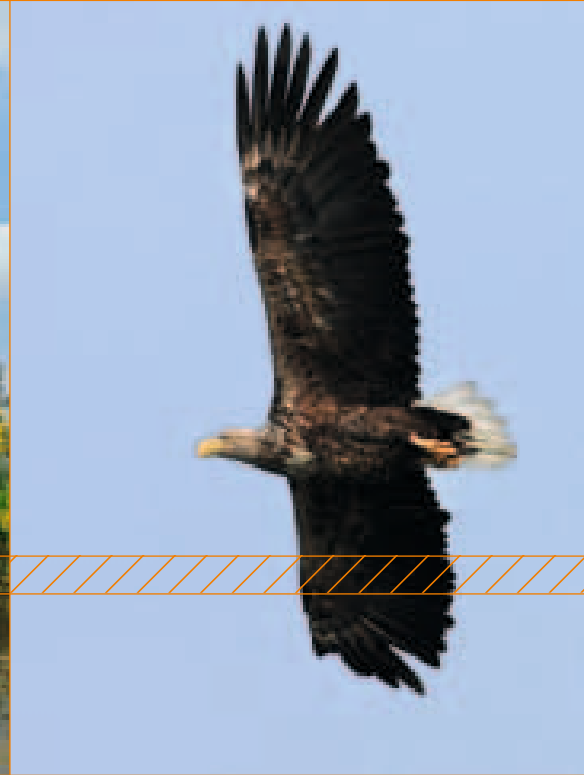

Nationaal Park
De Biesbosch

Algemene informatie

De Biesbosch, altijd in beweging

Nationaal Park De Biesbosch, bewerkt land van grienden, kreken en polders. Met zijn diverse rivieren, eilanden, kleine en grote kreken is het een groen doolhof. Het gebied is een van de grootste waardevolle natuurgebieden van ons land. Bovendien is het een van de weinige nog bestaande zoetwatergetijdengebieden in Europa.

In 1994 is Nationaal Park De Biesbosch opgericht. Het heeft een oppervlakte van ongeveer 9000 hectare en wordt doorsneden door de rivier De Nieuwe Merwede en begrensd door de Amer en de Beneden Merwede. Het noordelijk deel met de Sliedrechtse en Dordtse Biesbosch ligt in de provincie Zuid-Holland. In Noord-Brabant ligt de Brabantse Biesbosch.

Het gebied de Biesbosch is al eeuwen in beweging. De invloed van eb en vloed heeft altijd een grote rol gespeeld en is nu ook nog steeds merkbaar. Daarnaast heeft de mens het gebied altijd gebruikt voor bijvoorbeeld de jacht, voor de visvangst en om biezen, riet en wilgentakken te oogsten. De kern van de Biesbosch bestaat nog

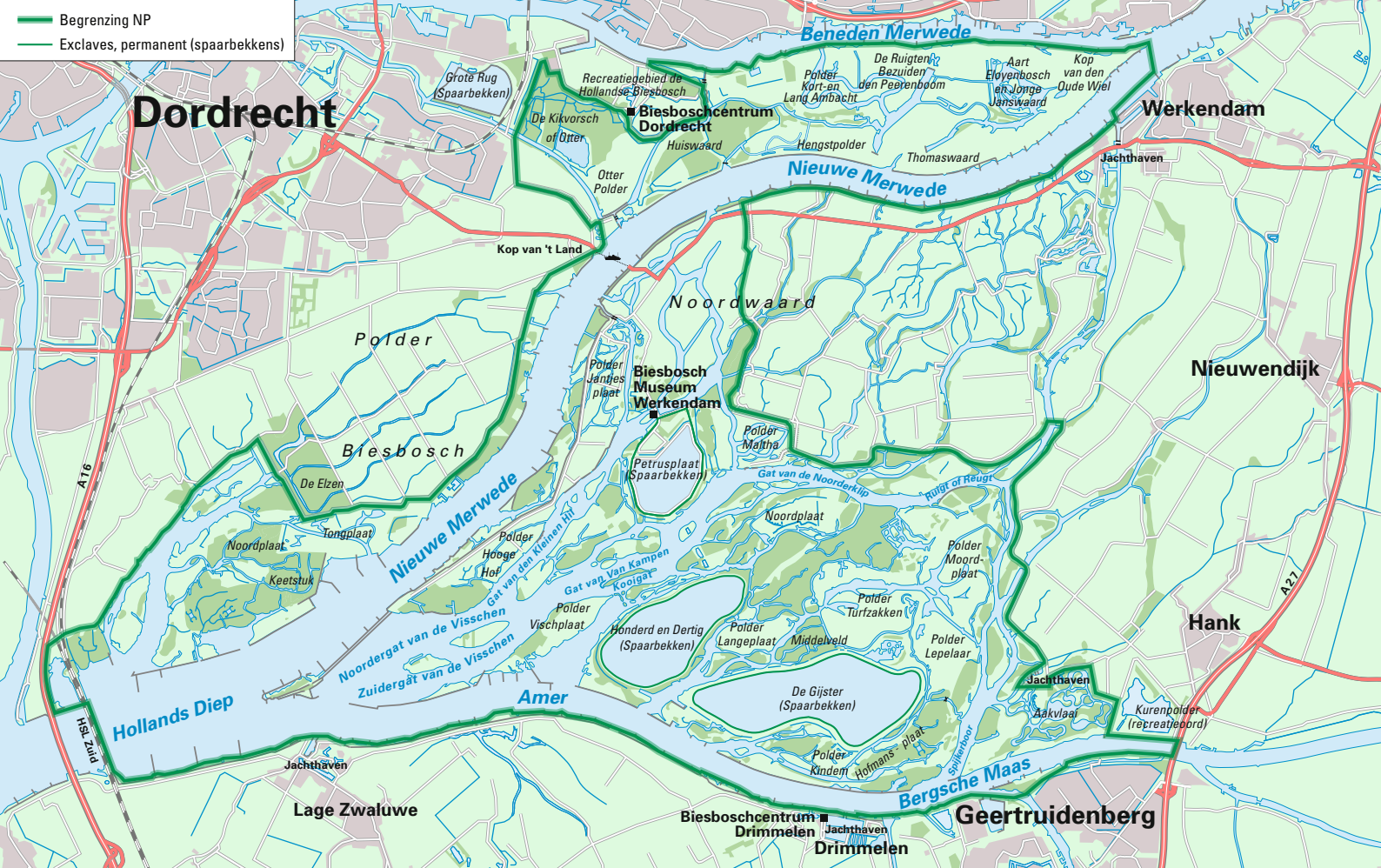
steeds uit vele doorgeschoten wilgenbossen, afgewisseld met graslanden en verrijgde rietvelden.

Daar omheen zijn de laatste jaren allerlei nieuwe natuurgebieden aangelegd op de omringende landbouwgronden. De Spieringpolders, Polder Maltha, de Noordwaard en de Polders Kort en Lang Ambacht, zijn uitbreidingen van de Biesbosch die ontzettend veel water- en moerasvogels aantrekken. Daarmee is Nationaal Park De Biesbosch nog gevarieerder geworden. Dat heeft niet alleen de natuurwaarde vergroot; ook voor de bezoeker van het gebied zijn er veel nieuwe mogelijkheden om over het land en over water dit unieke gebied te bezoeken.

Blauwborst

- Begrenzing NP
- Exclaves, permanent (spaarbekkens)

Ontstaan van de Biesbosch

Het ontstaan van de Biesbosch als watergebied voert terug tot de St. Elisabethsvloed in de nacht van 18 op 19 november 1421. Deze watersnoodramp veranderde het landbouwgebied 'De Groote en Zuidhollandse Waard' in een binnensee, die zich uitstreckte van Dordrecht in het noordwesten tot Geertruidenberg in het zuidoosten.

Van water tot griend

Rond 1550 is men begonnen met het inpolderen van deze ondiepe binnensee. Tegen 1850 was tweederde hiervan weer teruggewonnen én in agrarisch gebruik. Kort daarna werd de Nieuwe Merwede gegraven (1850-1870), die de Alblasserwaard voor goed voor overstromingen behoedde en de Biesbosch in tweeën sneed.

De rivieren Maas en Rijn vloeiden uit in de Zeeuwse wateren. Het maaswater kwam via de Bergsche Maas en Amer het gebied binnen en het Rijnwater door de Beneden

en Nieuwe Merwede. Deze rivieren voerden grote hoeveelheden zand en slib aan. Op plaatsen waar het vloedwater van de ene kant en het rivierwater van de andere kant

bij elkaar kwamen, kon het slib bezinken. Op die zandige aanwassen verscheen de eerste vegetatie: biezen, gevolgd door riet. Hierdoor werd het gebied interessant voor

Moeraskruiskruid en Kattenstaart

de riet- en biezencultuur. Door het rijke voorkomen van biezenvelden, kreeg het gebied de naam 'Bies-bosch'. Door verdere opslibbing werd het land hoger en droger. Het riet trok zich terug en er konden wilgen groeien. Om voldoende wilgenhout te kunnen oogsten, werden grienden (wilgenaanplant) aangelegd. Ook andere manieren om in het levensonderhoud te voorzien werden mogelijk: eendenkooien, hoepel-makerijen, landbouw en visserij.

Vermindering eb en vloed

In de vorige eeuw zijn nieuwe landbouwgebieden ingericht en na de Tweede Wereldoorlog startte men met de bouw van huizen en industrieën in het westelijk deel van de Sliedrechtse Biesbosch. Na de watersnoodramp van 1953 veranderde de Biesbosch definitief. Door de uitvoering van de Deltawerken werden vrijwel alle zeearmen afgesloten, zoals ook het Haringvliet in 1970 door de

Haringvlietssluisen. Daardoor verminderde de getijdenwerking aanzienlijk. Afhankelijk van de plaats in de Biesbosch bleef er nog 20 tot 80 centimeter over. In grote delen van het gebied ontwikkelden zich ondiepe lagunes.

In de Brabantse Biesbosch werden drie grote spaarbekkens aangelegd, die vanaf 1973 goed gezuiverd maaswater leverden voor waterleidingbedrijven in Zuidwest-Nederland.

De Biesbosch heeft zijn eindstadium nog niet bereikt. Diverse plannen om nieuwe natuur toe te voegen, zijn deels al uitgevoerd. De komende jaren zal het aanzien van de nog aanwezige landbouwgronden nog flink veranderen. Het Biesbosch-areaal wordt uiteindelijk zo'n 12.000 ha groot.

Cultuurhistorie

De Biesbosch kent vele traditionele vormen van grondgebruik, zoals de griend- en rietcultuur, landbouw, jacht en visserij. Daarvan zijn nog restanten te vinden: een zalmkeet, griendwerkers- en landarbeidersketen, eendenkooien, kades en grasdijken met hun karakteristieke 'wielen'. Grensbomen, markeringen van vroegere begrenzings, zijn ook nog op verschillende plaatsen te zien.

Het gebruik van de wilg heeft toch wel de meeste sporen nagelaten. Deze boom overheerst in de Biesbosch. De mens gebruikte de takken en twijgen. Om hiervan voldoende te kunnen oogsten, werden wilgenplantages aangelegd: de grienden. In geschriften van 1560 wordt al melding gemaakt van buitendijkse grienden. Eeuwenlang teelde men in de Biesbosch wilgenstruiken waarvan de takken (eenmaal per 1, 2, 3 of 4 jaar) werden gesneden of gehakt. Ongeveer 40 verschillende soorten wilgen werden gebruikt. Afhankelijk van de dikte en de

soort wilg, werd het hout gebruikt als materiaal om manden te vlechten, voor het binden van riet, voor stelen en bonenstaken of als rijshout voor de waterwerken. Het dunne, soepele rijshout werd gevlochten tot gigantische matten. Deze zinkstukken vormden het dijkfundament, waarop het dijklichaam gemaakt werd. Vanaf het einde van de jaren vijftig nam de exploitatie van de grienden af. De concurrentie van nylon en plastic kunststoffen werd te groot. Daarnaast was het werk in de grienden zwaar en het betaalde slecht.

Verschillende griendketen, waar de griendwerkers vaak de hele week in verbleven, kun je tijdens een Biesboschtocht tegenkomen. Enkele daarvan zijn onder begeleiding te bezoeken, waarbij de bezoeker wordt teruggenomen naar de tijd van de griendwerkers. In Biesbosch Museum Werkendam is veel te zien van de cultuurhistorische gebruiken in de Biesbosch. Nabij het museum op de Pannenkoek ligt ook nog een goed onderhouden griend.

Spindotter

Gevarieerd landschap met specifieke flora en fauna

De verschillende vochtige en natte delen van de Biesbosch herbergen veel bijzondere dieren en planten. Zo leven er diverse water-, riet- en weidevogels. De ijsvogel en de blauwborst zijn belangrijke en aansprekende broedvogels. In goede jaren broeden er meer dan tien paartjes van de ijsvogel en wel honderden paartjes blauwborst. Door de nieuwe natte natuurontwikkeling in het gebied, kom je vrijwel overal kleine- en grote zilverreigers tegen. Hier en daar broedt ook nog steeds de zeldzame roerdomp. De weelderige plantengroei zorgt voor een rijke insectenwereld met bijzondere kevers, libellen, sprinkhanen en dag- en nachtvlinders.

De bever is het boegbeeld van Nationaal Park De Biesbosch. Het dier spreekt tot de verbeelding en veel Biesboschbezoekers hopen een glimp van het dier op te vangen. In 1988 zijn bij wijze van experiment vijf beverparen uit het Elbestroomgebied in Duitsland uitgezet in de Biesbosch.

Later zijn er nog een paar bijgeplaatst. Ondertussen doen de dieren het zo goed dat er al meer dan 200 bevers in het gebied leven die zo'n 100 beverburchten hebben gebouwd. Vaak is van bevers bekend dat ze dammen bouwen om voldoende water in hun omgeving te hebben. In de Biesbosch is door de stroming altijd voldoende water aanwezig. Hier worden dus geen kreken afgedamd en worden de burchten alleen gebruikt om in de wonen.

Bevers zijn vegetariërs. Ze eten bij voorkeur boombast, takken en twijgen. Hele bomen worden omgeknaagd. En dat is nu juist waarom ze zo'n nuttige functie in het beheer van de Biesbosch vervullen. Wanneer een bever zo nu en dan een boom omhaalt, komt er ruimte voor wat anders. Bovendien eten de bevers graag brandnetels, een plant die in de niet meer onderhouden grienden welig tiert. Een bever lust nog veel meer, op de menulijst staan ongeveer 50–60 soorten planten!

Sinds de afsluiting van het Haringvliet in 1970 zijn, doordat er veel minder getijdewerking is, de zoogdieren in de Biesbosch toegenomen. Het ree en de vos hebben het gebied veroverd. Ook de zeldzame noordse woelmuis en de waterspitsmuis komen er voor. Dankzij de toename van de kleine zoogdieren zijn er weer meer roofvogels gekomen. De broedende zeearend is een van de laatste aanwinsten. Met succes zijn al diverse jongen grootgebracht.

Wilgenvloedbossen en grienden

In de Biesbosch zijn nog maar een paar plekken waar griendcultuur plaatsvindt. Juist op zulke plaatsen groeit de spindotter. Het is een variëteit van de dotterbloem die nergens anders ter wereld voorkomt. De plant is groter dan de gewone dotterbloem en heeft geknikte opstijgende stengels. In die knik maakt de plant 'spinachtige' uitgroeisels, waar de plant ook zijn naam aan te danken heeft. Als de plant afsterft in het najaar blijven de dotterspinnen over. Deze

Smeerwortel

worden met het water meegenomen en spoelen elders weer aan. Echt een aanpassing van een plant die thuishoort in een zoetwatergetijdengebied.

De meeste grienden zijn al jaren niet meer gehakt. Ze zijn doorgeschoten tot weelderige wilgenbossen met schots en scheef staande bomen. In deze bossen groeien zeldzame mossoorten en voor bosvogels, zoals roodborst, zwartkop, kleine en grote bonte specht, boomkruiper, boomvalk en sperwer, vormen ze een goed leefmilieu. Ook buizerd en havik broeden ieder jaar in de Biesbosch, net als wielewaal en nachtegaal.

In deze wilgenvloedbossen en wilgenbossen is een ruige begroeiing van vele brandnetels, samen met groot- en oranje springzaad, harig wilgenroosje, groot heksenkruid en kattenstaart. De enorme reuzenbalsemien zorgt voor een echte jungle. De roze bloemen hebben een heel kenmerkende zoete geur.

Riet en biezen

De riet- en biezencultuur was vroeger een belangrijk middel van bestaan, dat verdween met het wegvallen van de getijden. Als riet- en biezenvelden niet regelmatig onderlopen, verruigen ze met valeriaan, haagwinde, harig wilgenroosje, grote lisdodde en gele lis. Voor allerlei water- en moerasvogels wordt het er steeds beter toeven. Op enkele rietvelden wordt nog jaarlijks riet gesneden. Dat is nodig om kwalitatief goed riet te behouden.

Graslanden

De graslanden in de Biesbosch zijn eigendom van Staatsbosbeheer, die ze verpacht aan plaatselijke boeren onder beperkende voorwaarden. Zo mag er geen kunstmest en chemische bestrijdingsmiddelen gebruikt worden. Hooilanden in de Sliedrechtse Biesbosch, zoals het Kraaiennest, delen van de Louw Simonswaard, het Engelbrechtsplekske en de Hengstpolder, zijn door dit beleid

bijzonder bloemrijk geworden. In de zomer bloeit er o.a. geel walstro, margriet, grote pimpernel, knooppkruid en grote bevernel. De rivierduinen van de 'Kop van den Oude Wiel' herbergen vanwege het zandige karakter botanische toppers zoals rode bremraap, knolsteenbreek, kleine ruit, geelhartje, beemdkroon en grote tijm. De intensivering van de landbouw is niet tot de genoemde hooilanden doorgedrongen.

Ook natuurlijke beperkingen, zoals wateroverlast en moeilijke bereikbaarheid alleen maar over water, maken deze gebieden niet erg aantrekkelijk om intensief te gebruiken. In de winter en in het voorjaar kunnen de Rijn en de Maas voor hoge afvoeren zorgen. Een groot aantal polders loopt dan tijdelijk vol of stroomt over. Dit trekt vele vogelsoorten aan, met name kolganzen, brandganzen en allerlei soorten eenden, zoals wintertaling, smient, kraakeend, slob-eend en pijlstaart.

Kolganzen

Vissen

De vroegere rijkdom aan vissen in het water is verdwenen. De Haringvlietsluizen vormen een barrière voor typische rivier-trekvisseren, zoals zalm, zeeforel, fint en

spiering. Vissoorten die minder karakteristiek zijn voor het rivierengebied doen het soms wel erg goed. De brasem is zo'n succesvolle soort. De nieuwe natuurgebieden zijn erg in trek in de paaitijd.

Open water en slikken

Het open water in de Biesbosch vormt een rustgebied voor watervogels. De slikken, die bij vloed onder water verdwijnen en bij eb droogvallen, zijn belangrijke foerageerplaatsen voor eenden en steltlopers, zoals Kievit, watersnip, groenpootruiter en oeverloper. Bij hoogwater verzamelen deze vogels zich ook wel in de omringende graslanden, die dan fungeren als een soort hoogwatervluchtplaats. In verband met de grotere resterende getijslag vinden we dergelijke terreinen vooral in de Sliedrechtse Biesbosch. Daar treedt twee maal per etmaal een aanzienlijk verschil op van zo'n 60-80 centimeter. In de Dordtse en Brabantse Biesbosch is dat slechts 20-30 centimeter.

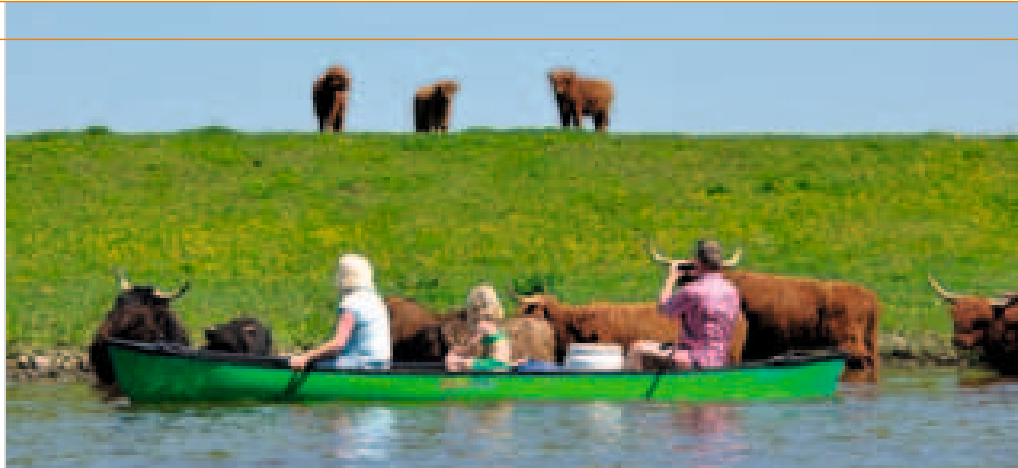
De weg die het 'tijwater' vanuit de Nieuwe Waterweg moet afleggen is bij de laatstgenoemde gebieden immers veel langer. Op de hoge delen van de slikplaten die overstromen groeit riet, moeraskruiskruid, lisdodde en moerasspirea.

Beheer

Het beheer van Nationaal Park De Biesbosch is er steeds meer op gericht om zo min mogelijk in te grijpen in natuurlijke processen. Er wordt af en toe wel wat begeleid of bijgestuurd, maar in principe wordt het beheer aan de natuur zelf overgelaten.

Er zal op den duur waarschijnlijk een moerasbos ontstaan, het soort bos dat eeuwenlang in de natte veengebieden van heel West-Nederland voorkwam. Voor vogels is de Biesbosch altijd een belangrijk rust-, foerageer- en broedgebied geweest. Het waterrijke gebied is internationaal zo belangrijk voor watervogels, dat een groot deel ervan, de Brabantse Biesbosch, officieel is erkend als internationaal 'Wetland'. Maar er zijn ook andere Europese afspraken, zoals Natura 2000, de habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn die de waarde van de Biesbosch bevestigen. Daarom is er normaal ook geen jacht toegelaten in het nationaal park.

'Plas-dras'

Elk najaar zet Staatsbosbeheer een aantal graslandpolders in De Biesbosch 'plas-dras'. Deze polders worden dan opzettelijk nat 'gezet' door het inlaten van water met duikers en/of windmolens. Greppels en ondiepe stukken komen vol water te staan en de wat hogere delen blijven droog. Kletsnatte polders werken als een magneet op overwinterend waterwild

waardoor duizenden ganzen en eenden, zoals grauwe gans, kolgans, slobbeend, pijlstaart, krakeend en wintertaling, hier overnachten. Door overvloedige regenval of hoge rivierafvoeren kunnen polders ook op natuurlijke wijze volstromen.

Begrazing

Bij het beheer van terreinen in de Biesbosch zet Staatsbosbeheer vee in. Die die-

Natuurkernen en nieuwe natuur

In de Biesbosch bevinden zich drie grote, rustige natuurkernen, die niet of nauwelijks toegankelijk zijn voor bezoekers. Dat is van belang voor diersoorten die snel verstoord worden en die bovendien een groot gebied nodig hebben om te leven. Hier vinden onder meer de visarend, lepelaar en kwak onderdak. De afgelopen jaren zijn allerlei natuurontwikkelingsprojecten uitgevoerd, waardoor fraaie landschappen ontstonden die al meteen een grote aantrekkingskracht op watervogels bleken te hebben. Tot nu toe is er al 2000 hectare nieuwe, natte natuur gerealiseerd, zoals de Spieringpolders, de polders Kort en Lang Ambacht, Polder Maltha, de Zuiderklip, de Noordwaard, de Jonge Neeleroigt en de Tongplaat. De komende jaren komen daar nog nieuwe gebieden bij, die voor een deel wel buiten de grenzen van Nationaal Park De Biesbosch liggen.

Natuurontwikkelingsgebied Noordwaard

ren, die met schuiten moeten worden aan- of afgevoerd, doen dienst als natuurlijke grasmaaiers. Ieder beest heeft zijn eigen graaspatroon. Zo hebben runderen naast grassen en kruiden ook belangstelling voor houtige gewassen. Door begrazing behouden polders en andere terreinen hun 'open' karakter. In de Biesbosch wordt in de winter het meeste vee weer terug naar de stal gehaald. In verband met wisselende waterhoogten zijn de grazers slechts een deel van het jaar in De Biesbosch in te zetten.

Water- en bodemverontreiniging

De chemische verontreiniging van slib en water is een ernstig probleem. De meeste chemicaliën komen via de grote rivieren uit het buitenland. Door middel van internationale afspraken moet dit probleem bij de bron worden aangepakt. Gelukkig is de waterkwaliteit van de Rijn de laatste jaren sterk verbeterd, waardoor ook de nieuwe slibafzettingen een veel betere kwaliteit hebben. Rijkswaterstaat heeft al

diverse waterbodems aangepakt en het laatste grote project is de sanering van de Brabantse Biesbosch.

Vervuiling kan ook andere oorzaken hebben. Bij het onderhoud van de motorboten worden vaak nog milieuonvriendelijke materialen gebruikt en ook afvalwater komt in het gebied terecht. Er is blijvende aandacht om dit soort verontreiniging te bestrijden.

Recreatie

Het nationaal park heeft een belangrijke recreatieve functie. Om die recreatie in goede banen te leiden, kent het nationaal park een recreatieve zoneringsplan. Ten behoeve van bescherming van kwetsbare natuurwaarden zijn bepaalde delen van de Biesbosch niet toegankelijk en zijn bepaalde kreken afgesloten voor vaartuigen. Op de Biesboschvaarkaart is precies te zien welke kreken voor welke vaartuigen toegankelijk zijn en welke zijn afgesloten. Ook geeft de vaarkaart de recreatieve voor-

zelingen aan. Omdat in centrale delen van Nationaal Park De Biesbosch de recreatie moest wijken voor de ontwikkeling van de natuurkernen, is ter compensatie de Aakvlaai aangelegd. Het is een soort miniatuur-Biesbosch met kreken, strandjes en wilgen.

Parkschap Nationaal Park De Biesbosch wil van de Biesbosch een proeftuin voor duurzaam toerisme maken. Zo wordt elektrisch varen bevorderd, worden wandel- en fietsverbindingen verbeterd en toeristisch-recreatieve bedrijven ondersteund bij verduurzaming. De Biesbosch kent meer dan 50 gastheren. Dit zijn bedrijven die zich opstellen als ambassadeurs van de Biesbosch. Zij kunnen informatie over de Biesbosch verstrekken en geven een gastvrij onthaal. In 2012 heeft de Biesbosch het Europees Handvest voor Duurzaam Toerisme in Beschermde Gebieden ontvangen.

Mogelijkheden voor bezoekers

Er zijn verschillende vertrekpunten om de Biesbosch te verkennen. Bij de drie hoofdpoorten, de Biesboschcentra Drimmelen en Dordrecht en het Biesbosch Museum bij Werkendam, krijgt u informatie over het gebied en de mogelijkheden die er zijn om de Biesbosch ook daadwerkelijk zelf te ontdekken.

Het Biesboschcentrum Drimmelen is vooral een informatiepunt, terwijl in Biesboschcentrum Dordrecht ook de tentoonstelling 'De Biesbosch, een Hollandse jungle' staat. Het Biesbosch Museum behandelt de cultuurhistorie van het gebied en besteedt uitgebreid aandacht aan 'Ruimte voor de rivier'. Regelmatig worden bij alle poorten wisseltentoonstellingen met natuurthema's gehouden. U kunt er ook alles over de recreatieve mogelijkheden van de Biesbosch te weten komen, zoals uitgezette routes, vaar- en wandelexcursies onder leiding van Biesboschgidsen, rondvaarten en kano- en bootverhuur.

Vanuit de verschillende havens is het gebied prima per boot te bereiken. Om de rust in het gebied te bewaren, is de toegankelijkheid van de verschillende waterwegen en krekens aan regels gebonden. Als u er met een boot op uit wilt, is een vaarkaart met de regels en zonering onmisbaar. Deze

is verkrijgbaar bij de entreepoorten en de bootverhuurbedrijven.

Voor adressen van de entreepoorten, zie de achterkant van dit informatieboekje. Uitgebreide bezoekersinformatie staat op de website van Nationaal Park De Biesbosch: www.np-debiesbosch.nl.

Nationale Parken

De Biesbosch heeft sinds 1994 de officiële status van Nationaal Park. Dit is een internationaal erkend begrip. Overal ter wereld krijgen waardevolle natuurgebieden en ecosystemen deze extra bescherming als Nationaal Park. Naast natuurbescherming richten zij zich ook op voorlichting, natuureducatie, natuurgerichte recreatie en onderzoek.

De twintig nationale parken in ons land vormen samen een kleurig mozaïek van natuurgebieden. De parken zijn officieel ingesteld door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV). Per 2012 zijn alle nationale parken overgedragen aan de provincies.

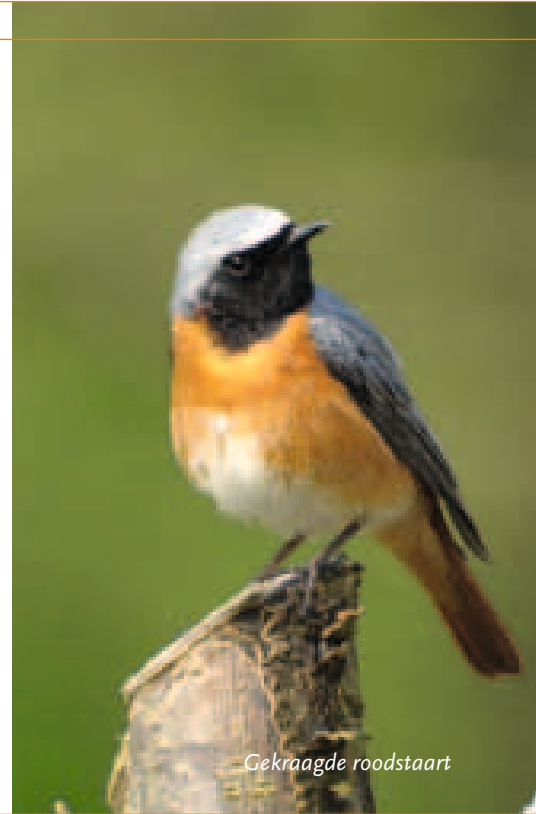
Voor het Nederlandse natuurbeleid vormen deze twintig parken één geheel: het Stelsel van Nationale Parken in Nederland. De eigenaren, beheerders en andere betrokkenen zijn samen verantwoordelijk voor de bescherming en ontwikkeling van de kwaliteit van de natuur. Op de

website www.nationaalpark.nl kun je een kijkje nemen in alle Nederlandse nationale parken.

In ons land zijn nationale parken aaneengesloten gebieden van ten minste duizend hectare. De Nederlandse nationale parken mogen dan relatief klein zijn, ze omvatten wel waardevolle en schaarse ecosystemen, zoals duingebieden, veenmoerassen en heidegebieden, die ook internationaal van belang zijn. Nationale parken zijn dus de moeite waard om te bezoeken.

Duizenden gezinnen en schoolklassen brengen ieder jaar een bezoek aan de nationale parken.

De Biesboschbezoeker wordt, door het uitzetten van bijvoorbeeld wandel- en vaarroutes en het organiseren van excursies, zo geleid dat er zo min mogelijk negatieve effecten voor de natuur optreden. De bezoekers worden ook voorgelicht over de effecten van bepaald gedrag op de andere bezoekers en de natuur.

Gekraagde roodstaart

Parkschap

Op 10 maart 1994 kreeg de Biesbosch officieel de status van Nationaal Park. Het Overlegorgaan, waarin alle direct betrokkenen, zoals eigenaren, beheerders en bestuurders, zitting hadden, zorgde voor een gezamenlijk Beheer- en Inrichtingsplan voor het gehele gebied. Dat plan moest voldoende garanties geven voor een duurzaam beheer en behoud van de Biesbosch als Nationaal Park. Sinds 2011 zijn de voormalige recreatieschappen gefuseerd in het eerste Parkschap van Nederland. In dit Parkschap werken de provincies Zuid-Holland en Noord-Brabant en de gemeenten Dordrecht, Werkendam, Drimmelen en Sliedrecht nauw samen met gebiedsbeheerder Staatsbosbeheer. Je kunt rustig stellen dat wanneer een gebied de status van Nationaal Park heeft, de natuurwaarde er zo groot is dat een bezoek zeker de moeite waard is. Ga zelf op ontdekking en geniet van de Biesbosch.

Zwemmende bever

Informatie over Nationaal Park De Biesbosch

Voor nadere en actuele informatie verwijzen wij u naar de website www.np-debiesbosch.nl.

De onderstaande drie centra geven informatie over de Biesbosch met hun tentoonstellingen en andere publieksactiviteiten.

Biesboschcentrum Dordrecht

Baanhoekweg 53, 3313 LP Dordrecht
Tel. 078 630 53 53
info.biesbosch@dordrecht.nl
www.biesboschcentrumdordrecht.nl

Biesboschcentrum Drimmelen

Biesboschweg 4, 4924 BB Drimmelen
Tel. 0162 68 22 33
biesbosch@staatsbosbeheer.nl
www.staatsbosbeheer.nl

Biesbosch Museum Werkendam

Hilweg 2, 4251 MT Werkendam
Tel. 0183 50 40 09
info@biesboschmuseum.nl
www.biesboschmuseum.nl

Voor meer algemene informatie over organisatie en beleid van het Nationaal Park kunt u contact opnemen met:
Parkschap Nationaal Park De Biesbosch
Postbus 8
3300 AA Dordrecht
info.biesbosch@dordrecht.nl

Informatie over het natuurbeheer bij:
Staatsbosbeheer Biesbosch
Postbus 330, 5000 AH Tilburg
Tel. 013 707 48 00
biesbosch@staatsbosbeheer.nl

Algemene informatie over voorlichting en educatie bij:
IVN Brabant
Rechterstraat 55, 5281 BT Boxtel.
Tel. 0411-614111
brabant@ivn.nl

Biesboschcentrum Dordrecht

Colofon

Uitgave Nationaal Park De Biesbosch

Tekst Nationaal Park De Biesbosch

Redactie Rob Vereijken

Fotografie Jacques van der Neut, Peter Nienkemper, Nationaal Park De Biesbosch, Biesbosch Museum Werkendam

Concept Studio Dumbar

Vormgeving Sander Neijns

Druk Drukkerij Mezclado, Tilburg

September 2013

Nationaal Park
De Biesbosch